Konstantin Biebl – *Nový Ikaros* (ukázka)

Je noc
jdem spolu po schodech chrámu svatého Petra
a se mnou se dělí o jeden plášť
posetý hvězdami

Papež vzal na nás hůl

Šli jsme okolo opuštěného Kolosea
vy se smíchem poněkud zmateným jste usedla jakoby na
svém starém a známém místě
v divadle kde máte předplacenou lóži
zatímco černé kočky vrhaly na mne dolů pětkrát větší stíny
podobající se berberským lvům.

Šli jsme do katakomb
dlouhou řadou zívajících hrobů
tam v studeném průvanu rakví
vzala mne za ruku
Zde pod zemí
víš koho líbáš?

Byla to Kleopatra procházím vnitřnostmi starého Říma
objala mne prázdnota a hrůza
až dosud nikdy nikým nezraněn ty prcháš lehce jako
Achilles
bitvami tak dávnými tak zašlými že šípy srší okolo
tvojí hlavy
nic víc než jiskry když se vykloníte v noci z okna vlaku
vy slavní hrdinové vy Římané vy Řekové
vy pýcho Historie
proč vy tuhle mrtvi ležíte jenom jako přišpendlení brouci?

Ale teď slyším jako když v parku navečer hvízdají kosi
pozor to nejsou šípy jsou to pušky
a děla jež konají polní práci
kam dopadnou granáty tam vyrostou zelené palmy
je vidět pod nimi plazí se negři
ty jejich zuby hned hasnou hned zase svítí
na dlouhý nůž
a na jejich ruce zbrocené krví jež potom schne a černá

Jsme jiní lidé válka nás křtila znova
dala ti nové zvučnější jméno
jsi básník Smrti vrhač nádherných min
už mizí válečná loď jako na moři západ slunce
jsi Neznámý vojín všude tě znají

kam jenom vkročíš vítá tě Praha vítá tě Berlín vítá tě Paříž
vyslanci ministři k nohám ti kladou věnce ty vavřínové
věnce
ale běda když někde na vsi pak starosta zeptá se
po tvém domovském listě
kde rovněž strašně řádila děla
škrtali jsi léta tys zapřel ženu kam poděly se tvoje dvě
malé děti?
srdcový spodek kulový svršek
válka ta umí čarovat
hleďte jak rychle zmizí váš snubní prstýnek

[…]

Ty prcháš promáčen v železném lijáku olova
tou nejhroznější řeží ve světové válce
tam co houkají nejtěžší děla ty sovy od Verdunu
kde živí leží
kde mrtví stojí
kde stojí mrtví Francouzové
kde stojí mrtví Němci

Voják troubí
ale nikdo z mrtvých neposlouchá
na jeho alarm ani jeden muž se nepohne a z řady
nevykročí
aby si nasadil bodák k útoku
Všichni mrtví hledí do prázdna
a všichni mlčí

Ty jediný živý svědek celé této nesmírné tragédie
proč jsi se raději nezabil
proč jsi nehodil bohu zpátky do tváře jeho hlínu
tak jako sluha jenž nečeká výpověď ale dává ji sám
jako to udělali jiní
jako to dovedou ta nejtěžší děla u Verdunu

[…]

Bubnuje bubeník bubnuje do tmy a prázdna
tu náhle zakopneš
jenom taková maličkost
k ostatní hromadě ještě jedno zrnko písku
tak umírá v poli voják s očima do tmy a prázdna

Tak usíná v noci tulák na lavičce v parku
Tak odchází Chaplin
s očima do tmy a prázdna

Tak umírá na prknech herečka mladá a krásná
jako byla Jarmila Horáková

Tak zhasne lampa do tmy a prázdna

Tak zhasne lampa do tmy a prázdna

Tak umřel otec umře tvá matka tvoji kamarádi
Karel Teige až vyhasne jeho lulka
Karel Konrád až věřitelé obrátí jeho prázdné kapsy
zas do tmy a prázdna

Tak umře vám neznámý inženýr z Toužetína
jako diplomat v Rusku

Tak umřeme všichni
Tak umře Edison tak umře slavný Marconi
a jeho rádio z tmy a prázdna bude ho provázet
do tmy a prázdna